

ՓԱՍՏԱԲԱՆԻ ՄԸ ԽՐԱՏԸ

Հայնախոհ փաստաբանը կարենալորութեամբ նկատի կ'առնէ խնդրի մը երկու կողմերը, եւ եթէ կը հաւատայ ուղղամտութեան, ամէն գնով կը պաշտպանէ արդարը: Ահա այդպէս եղաւ պարագան անձի մը, որուն անունն էր Գամաղիէլ:

Քրիստոսի յարութենէն քիչ ժամանակ ետք, առաքեալներ զբաղեցան աւետարանի բարի լուրը տարածելու քարոզչութեամբ: Ինչպէս որ հրեաներ հակառակեցան Քրիստոսի, նոյնպէս պիտի ընդդիմանային իր առաքեալներուն, որոնք կ'այցելէին Տաճար եւ դարձի կը բերէին մարդիկը քրիստոնէութեան:

Սր մը, երբ առաքեալներ իրենց քարոզչական գործը կը կատարէին, մարդիկ եկան ձերբակալեցին եւ բանտ դրին զիրենք, կարծեցեալ այն յանցանքով թէ անոնք խռովութիւն կը ստեղծէին ժողովուրդին մէջ: Երբ անոնք ատեան բերուեցան քահանայապետին առջեւ՝ հարցաքննուելու, բոլորէն ճանչցուած եւ յարգուած օրէնքի ուսուցիչ մը, Գամաղիէլ անունով, առաջ անցաւ պաշտպանելու առաքեալները, եւ ըսաւ,

«Եթէ այդ (քարոզիչներուն) խորհուրդը կամ գործը մարդոցմէ է, անոնք պիտի ձախողին, իսկ եթէ Աստուծոմէ է, չէք կրնար ձախողեցնել զանոնք, թերեւս ալ, Աստուծոյ դէմ մարտնչողներ ըլլաք» (Գործք 5:38-39):

Այս քաջ եւ ազդեցիկ արտայայտութիւնը կատարողը Քրիստոսի հաւատացող մը չէր: Սակայն, որպէս կարող փաստաբան, Գամաղիէլ պաշտպանեց առաքեալները: Ան յաջողեցաւ համոզել դատական ատեանը որ չվնասեն անոնց, եւ անոնք ազատ արձակուեցան շարունակելու իրենց քարոզչութիւնը:

Այն երկրին մէջ ուր կայ իշխող կուսակցութիւն, այդ մէկը ընդհանրապէս, իր հակակշռին տակ կ'առնէ երկրին գլխաւոր ծրագիրները եւ ժողովուրդին իրաւունքները: Իշխողը պիտի չհանդուրժէ նոր շարժումներու, որոնք կարող են փոփոխութեան ենթարկել հաստատուած դրութիւն մը եւ հիմնել նոր կարգուսարք:

Քրիստոս հիմնեց իր կրօնքը, որ եղաւ ամբողջացումը գոյութիւն ունեցող օրէնքին: Սիրոյ այս նոր կրօնքը ստեղծեց եռանդ, որ լաւ տրամադրեց մարդիկը քրիստոնէութեան հանդէպ: Սակայն, այս կացութիւնը սպառնալիք մը նկատուեցաւ մովսիսական դրութեան նուիրապետութեան կողմէ:

Գամաղիէլ, ըլլալով օրէնքի մարդ, վերահասու էր այդ վիճակին եւ իմացաւ էութիւնը առաքեալներու քարոզչութեան, սակայն, սպառնալիք մը չնկատեց այդ: Փաստելու համար որ իր պաշտպանութիւնը արդարացի էր, ան ներկայացուց անցեալէն քաղաքական ապստամբութեան երկու օրինակներ: Այդ երկու շարժումները ունեցած էին մեծ թիւով Հետեւորդներ: Երբ այդ շարժումներուն պարագլուխները (Թեւդաս եւ Յուդա Գալիլիացի - Գործք 5:36, 37) սպանուեցան, անոնց Հետեւորդները ցրուեցան եւ իրենց շարժումները մարեցան: Ուստի, Գամաղիէլ Հետեւցուց ըսելով թէ, եթէ Աստուած կողմնակից էր Քրիստոսի Հետեւորդներուն, անոնք պիտի յաջողէին հակառակ բոլոր դիմադրութեանց: Իսկ եթէ առաքեալներուն սորվեցուցածը մարդկային իմաստութիւն էր միայն՝ առանց աստուածային օգնութեան, մտահոգուելու պէտք չկար, որովՀետեւ անոնք պիտի ձախողէին եւ անհետանային, այնպէս ինչպէս պատահեցաւ այդ շարժումներու պարագային:

Արդարեւ, Աստուած չնորհած է տարրական տրամաբանութիւն բոլոր մարդոց՝ Հաւատացողին եւ Հաւատացողին: Մարդիկ կարող են տեսնել եւ զանազանել լաւը չարէն: Ուրեմն, միայն մեր կամեցողութիւնն է որ կը մօտեցնէ մեզ ընտրելու բարին: Երբ դէմ յանդիման կու գանք ճշմարտութեան, այն ժամանակ կը գիտակցինք թէ որքան Հեռու ենք անկէ:

Գամաղիէլ նշմարած էր քրիստոնէութեան տուած արդիւնքը եւ չափազանցած էր անով: Աւելին, ան Հետաքրքիր էր իմանալ այդ նոր օրէնքին եւ կանոնին ունեցած լրացուցիչ յատկութեան, իմաստին եւ իրագործելիութեան մասին: Ուստի, այն բոլոր բժշկութիւնները եւ Հրաշքները որոնք տեսած էր եւ կամ լսած անոնց մասին, ի զուր տեղը չէին կատարուած: Սակայն, ան յուսաբեկուած էր, որովհետեւ իր կրօնի ռարքիները (վարդապետները) չէին կարողացած ընել Քրիստոսի առաքելայններուն կատարած աշխատանքին կէսին չափ: Գամաղիէլ, Աստուծոյ օգնութեամբ, գործածեց իր իմաստութիւնը եւ զգուշացուց իր մարդիկը որ չվնասեն քրիստոնէութեան քարոզիչներուն: Պարզ խօսելով ըսել ուզեց թէ, եթէ քրիստոնէութիւնը սուտ էր, ան չուտով կը ձախողէր, իսկ եթէ ճշմարիտ էր, ոչ ոք կրնար լռեցնել զայն, որովհետեւ այդ ճշմարտութեան ետին կար Աստուած:

Գամաղիէլ փորձեց չեշտակիօրէն Համոզիչ ըլլալ՝ առաքեալները պաշտպանելու իր դերին մէջ, ըսելով թէ, անոնք որոնք կը Հակառակէին այդ մարդոց, կը Հակառակէին նաեւ Աստուծոյ: Գամաղիէլ կ'իմացնէր

կրօնականներուն չընդմիջել Աստուծոյ գործերուն: Իրօք, Հեգնական կը թուի ըլլալ երբ կրօնաւորներ Հակառակին Աստուծոյ: Այդպէս չէ՞:

Եկեղեցին, իր սկզբնաւորութենէն մինչեւ այսօր, կը գործէ Քրիստոսի անունով: Եկեղեցին ժողովուրդն է, որ ծառայելով կը ճանչցնէ մարդոց Աստուծոյ թագաւորութիւնը: Բայց նախ քան ծառայելը, մենք պէտք է Հասկնանք ճշմարտութիւնը: Եթէ ճանչնանք Աստուծոյ ճշմարտութիւնը, կարող ենք նաեւ դէմ գործել Աստուծոյ, եւ Հաւատալ այնպէս իբրեւ թէ կը ծառայենք Աստուծոյ: Մեր մտածումները եւ գործերը պէտք է Համակերպին Աստուածաշունչի յայտնած ճշմարտութիւններուն: Այդ պարագային միայն, մեր ջանքերը կ'ունենան լաւ արդիւնք: Պահ մը կանգ առնենք եւ Հարց տանք մեր անձերուն, թէ արդե՞օք մեր գործերը կը Համակերպին ճշմարտութեան:

Ճշմարտութիւնը ճանչնալը շատ աւելի է քան զայն Հասկնալը եւ բացատրելը: Մենք կարող ենք լաւ ուսուցիչներ ըլլալ տեսութիւն մը եւ կամ ճշմարտութիւն մը սորվեցնելու, բայց արդեօք կը Հաւատա՞նք անոր, կը գնահատե՞նք զայն: Աւետարանի ճշմարտութիւնը լաւ գիտնալու եւ գնահատելու Համար պէտք է զայն սերտենք, խօսինք եւ գործադրենք:

Գամաղիէլ, օրէնքի այս բարի ուսուցիչը, քննեց եւ նկատի առաւ այս բոլոր պարագաները եւ, ապա, յանձն առաւ պաշտպանել առաքեալները՝ ճշմարտութեան քարոզիչները եւ քրիստոնէութիւնը:

ՍԱՄՈՒԷԼ Ծ. ՎՐԴ. ԱՂՈՅԵԱՆ